

■ Comunicat de premsa ■

Les pluges de la darrera setmana provoquen la surgència d'aigua en el clot d'Espolla (Pla de l'Estany)

- **Les quantioses i persistents pluges registrades la setmana passada a la capçalera del Fluvià (concretament al Massís de l'Alta Garrotxa) han fet aflorar petits estanys i fonts intermitents a la zona que es coneix com el pla d'Usall**
- **Des fa prop d'un any i mig que no brollaven aquestes surgències**
- **En moments de màxima activitat poden arribar a brollar uns 3.000 l/s, que acaben desembocant al riu Fluvià (Salt de Martís)**

L'Agència Catalana de l'Aigua ha detectat que, arran de les pluges de principis de mes que van afectar amb major intensitat i persistència el quadrant nord-est del país, s'han reactivat surgències d'aigua en diverses zones del Pla de l'Estany, a la zona coneguda com el Pla d'Usall, entre d'altres. La més important d'aquest conjunt de surgències és la coneguda com el clot d'Espolla.

L'estany o clot d'Espolla és una depressió càrstica situada al pla d'Usall, el qual es troba elevat uns 45 metres respecte l'estany de Banyoles. Constitueix una surgència intermitent i segons la importància de les pluges se'l pot veure sec (clot) o ple d'aigua (estany), actuant com un sobreexidor (trop plein) del sistema càrstic en èpoques de pluviometria elevada.

Les surgències del pla d'Usall s'activen a partir d'episodis de pluges de més d'un dia amb precipitacions acumulades clarament superiors a 100 mm i amb un nivell de l'aigua subterrània a menys d'uns 15 metres de la superfície. Des de fa prop d'un any i mig que no brollaven aquestes surgències.

En moments de màxima activitat poden arribar a brollar uns 3.000 l/s, que acaben desembocant al riu Fluvià (Salt de Martís). Quan el clot és sec es poden observar els travertins que constitueixen la depressió, els quals solen presentar petits orificis i esquerdes produïts per l'efecte de la dissolució càrstica, per on l'aigua eventualment brolla.

■ **Comunicat de premsa** ■

La resposta del clot d'Espolla a les precipitacions a les zones de recàrrega és relativament ràpida, indicant una alta transmissivitat del medi, amb circulació subterrània per augment de pressió a les fractures i conductes càrstics de les calcàries i dels travertins.

15 de març de 2013